

ת"פ 38883/08 - מדינת ישראל נגד אמונה רבי

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 38883-08-16 מדינת ישראל נ' רבי
בפני כבוד השופט עמית מיכלס

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

הנאשמה

נגד

אמונה רבי

הכרעת דין

1. נגד הנאשמת הוגש כתב אישום המיחס לה עבירות של העלבת עובד ציבור - עבירה לפי סעיף 288 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין), הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק ושימוש בכוח או באיזומים למנוע מעצר - עבירה לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח משולב], תשכ"ט - 1969 (להלן: הפקודה).

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 29.6.16, מעט לפני השעה 23:00, החנה רונן רבי (להלן: רונן) את רכבו במקום האסור לחניה בדרך הגישה לטרמינל 3 בנמל ג', יצא יחד עם הנאשמת להסידר עניינו בטרמינל.

לאחר זמן מה הגיעו למקום, במסגרת מילוי תפקידם, עובד רשות שדות התעופה אדייר דוד (להלן: דוד) והשוטרת עד' עוליאל (להלן: השוטרת עד' או עד'). משבחינו ברכב חונה בנסיבות המתוירות, מילאה עד' דוד אותה הצמידה לשימוש הרכב.

משבחה הנאשמת אל הרכב והבחינה בדוח, קראה לעבר אדייר והשוטרת עד': "אני מקווה שלא רשותם דוח". משביב אדייר לנאשمت שכך עשו, אמרה להם הנאשמת: "חברה של אפסים, דבילים". אדייר והשוטרת עד' פנו לרכבם בעוד הנאשמת המשיכה לקליל אותם ולקראם להם בשמות גנאי. בתגובה, נגשה אליה עד' ודרצה ממנה להזדהות בפניה. הנאשמת סירבה לעשות כן והתיישבה על כסא הנהג ברכב.

השוטרת עד' שבה ודרשה מהנאשמת להזדהות, ומזהו סירבה, הודיעה לה עד' שהוא מעוכבת, דרצה ממנה לצאת מהרכב ולהתלוות אליה.

משסיבבה הנאשמת לעשות כן, הודיעה לה עד' שהוא עצורה ודרשה ממנה לצאת מהרכב. גם בשלב זה סירבה

עמוד 1

הנאשمت לצאת מהרכב, ואחזה בחזקה באמצעות ידה בהגה הרכב.

במטרה לשיער לשוטרת עדី לעזרת הנאשמת, הגיעו למקום שוטרים נוספים - צבי קלטמן, מאור כהן ורעות כהן, אולם הנאשמת לא נענתה אף לקריאותיהם לחדר מעישה ולצאת מהרכב, המשיכה לאחז בגהה ולא אפשרה את הוצאתה מחוץ לרכב גם כאשר השוטרים הפעלו נגדה כוח סביר.

מקץ מספר דקות, לאחר שהשוטרים הוציאו את הנאשמת מהרכב והחלו לאזוק אותה בידיה, השוטלה הנאשמת וניסתה למנוע מהם לעשות כן.

התשובה לאישום וראיות הצדדים בGBT על

3. בתשובה לאישום אישרה הנאשמת שהיא נכהה במקום וסייעתה להזדהות, אולם לטענתה קדם לאירוע דין ודברים בין אDIR, במהלכו קילל אותה אDIR. עוד טענה הנאשמת שבשלב מסוים ("משש שנית") הגיע למקום ידיה רונן, שביקש למסור לשוטרים את פרטיה, אולם השוטרים סייבו לכך "משכו אותה בכוח, וכתוכאה מכר היא הוכחה קשה באירוע זהה". לטענתה, ככל שرونן היה מוסר את פרטייה לשוטרים, הייתה מתיתרת העילה לעזר אוותה.

4. מטעם התביעה העידו אDIR וארבעת השוטרים שנכחו במקום. נוסף על כך, הוגשו מטעם התביעה דוחות הפעולה של השוטרים, דוח המעצר, הודעת הנאשמת (ת/3), דיסק (ת/7) ובו סרטון שצולם על ידי אDIR, המתעד בצוואה קולית וחוזית את מרבית האירוע. יאמר כבר עתה שמאחר שהסרטון אינו כולל את תחילת האירוע, אין הוא יכול לשיער למי הצדדים או לשפוך או על החלק באירוע בו התנהלו חילופי הדברים בין הנאשמת לבין אDIR, במהלך הוועemu, לטענתה, הקבלות כפיה.

עוד יזכיר שבמהלך ישיבת הוכחות לא הציגו התביעה או ההגנה את הסרטון למי מהעדים או לנאשמת.

5. מטעם ההגנה העידו הנאשמת ורונן. כן הוגש צילום של הנאשמת לאחר האירוע (נ/1) והודעתו של רון במשטרה (נ/2).

לטענת הנאשמת היה ברשותה סרטון אותו צילמה, המתעד את האירוע (להלן יקונה : הסרטון השני), אולם הסרטון נמחק ולא עלה בידה לשחזרו. השיריד היחידiamo הסרטון הוא הערה שרשמה החוקרת שגבתה את הודעת הנאשמת (ת/3 ש' 89-86) ולפיה: "בסרטון נראות השוטרות מודיעות לחסודה כי היא מעוכבת אך הג'ל מסרבת לצאת, השוטרות מבקשות ממנה שוב ושב לצאת מהרכב אך החסודה מסרבת. במהלך הסרטון מצינית החסודה כי תרים על השוטרים ידים, הסרטון נשמעות השוטרות ששאלות אותה שוב ושוב האם היא מוכנה לצאת מהרכב כי במידה ולא היא תיעצר".

הסרטון, כאמור, לא הוגג. עם זאת, בהסתמך על התייאור של החוקרת, דומה שמדובר הסרטון שתיעיד את תחילת האירוע, שכן אין מחלוקת שהשורטה הנוספת הגיעה למקום רק בהמשך.

6. עד הتبיעה המרכזיים הם, אם כן, אדר ומשטרת עדי, שנכחו באירוע מתחילה ועד סוף.

באופן כללי אפשר לומר שהן אדר והמשטרת עדי הותירו עליו רושם אמיתי, גרסתם התיישבה האחת עם השניה, להוציא תיאור תחילת האירוע, אליו אתייחס בהמשך.

ادر הסביר שאחד מתפקידיו הוא לאטרא רכבים דוגמת רכבים של רון והנאשפת, החוננה במקומ האסור לחניה, וטייר את הפעולות שננקטו על ידו ועל ידי המשטרת עדי מיד לאחר שהבחינו ברכב שchnerה, כאמור, במקום אסור. אדר תיאר שהמשטרת מילאה את הדוח והצמידה אותו לחלון הרכב, שעה שהוא הזמן גורר של רשות שדות התעופה. בשלב זה תיאר כיצד הגיעו הנאשפת, כשהיא מלאה בכלב אותו זיהה כלב מסוכן, כאשר הכלב "לא קשור ולא מחסום בפה" (עמ' 7), העלה מספר טענות וקללה אותם "בין היתר" במילים "אפסים, זבלים".

בשלב זה מתפצלות גרסאות אדר ומשטרת עדי. לפי גרסתו של אדר, בשלב זה נכנסו הוא ומשטרת לרכב, בעוד הנאשפת המשיכה לקלל אותם. את הקללות שמע אדר גם לאחר שדלתות הרכב נסגרו. בין היתר, שמע את הנאשפת אומרת להם "שיינו לכם הרבה תאונות". לאור הימשכות הקללות, יצא המשטרת עדי מהרכב, ניגשה לנאשפת וביקשה ממנה להזדהות. בשלב זה העיד אדר שהוא עדין היה ברכב ושמע את הדברים מתוך הרכב. לאחר שהמשטרת ביקשה מהנאשפת מספר פעמים להזדהות, יצא אדר מהרכב ונעמד בצד הנהג, במקום בו עמדה המשטרת, לצד הנאשפת ישיבה בתחום הרכב. אדר הסביר שבחר לעמוד במקום בו עמד מאוחר שחשש לביטחון המשטרת ועל מנת לוודא שכלה של הנאשפת לא יתקוף אותם, שים לב לעובדה שמדובר ב"כלבים לא צפויים, במיוחד בלי מחסום". בmeaning לשאלת שנסאל בהקשר זה, אישר אדר שהנאשפת לא אמרה לכלב לתקוף, אולם הוא עדין חשש שכרייה נוכח פנימית המשטרת עדי לנאשפת, אופן שעלול להתפרש על ידי הכלב כהתנהגות שתగרום לו "להיכנס לפועלה" (עמ' 12 שי-19-25).

עוד תיאר אדר שבשלב מסוים ניסתה הנאשפת להתניע את הרכב, והמשטרת תפסה אותה לבסוף עשה זאת. משניותה הנאשפת לסגור את דלת הרכב, מנע זאת ממנה: "היא ניסתה גם, בעלת הרכב, לסגור את הדלת, אז פעם אחת פשוט החזקתי את הדלת שוב כדי שלא יפגע בשוטרת" (עמ' 8).

עוד סיפור שבשעה שהמשטרת עדי נוכחה לדעת שהיא זקופה לסייע, היא הזעיקה למקום שוטרים נוספים. משהגיעו השוטרים, ביקש מהם אחד מהם להוציא את המצלמה שברשותו ואדר החל לצלם את האירוע המתועד בדיוקן.

7. לעומת זאת, כתבה המשטרת עדי בדוח שהנאשפת "ניגשה אליו שהייתי ליד הרכב (לא ברור ליד איזה רכב - ע.מ.) ואמרה אני מקווה מאוד שלא רשותם לי דוח" וכן "דביבים וחבורה של אפסים".

כלומר, הדוח של המשטרת עדי חסר את התיאור של אדר לפיו הוא ומשטרת חזו לרכיבם, שם המשיכת הנאשפת לקלל אותם. מגרסתו של אדר נראה שההחלטה לצאת מהרכב ולבקש את פרטיה של הנאשפת נבעה מכך שהנאשפת המשיכה לקלל אותם, ואילו מגרסת המשטרת עדי בדוח הפעולה לא עולה שהיא אדר בכלל נכנסו לרכיבם.

במהלך עדותה לא היה לעדי הסבר לפער זה, אולם ניכר מעדותה שהיא לא זכרה את פרטיה האירוע: "אני מעדיפה להזכיר לדוח שלי. זה היה לפני כל כך הרבה זמן" (עמ' 14 ש' 15), ובהמשך "אתה יודע בכמה אירועים אני מטפלת" (ש' 17) ו"אני זוכרת אולי במעט לפחות האירוע עצמו" (עמ' 15 ש' 12).

8. לאחר שבחןתי את הפער בין שתי הגרסאות, לא מצאתי שמדובר בפער היורד לשורש העניין. הן אדריך והן השוטרת עדי סיפרו כיצד הנאשפת קללה אותם, תוך שהשתמשו בנושא זהה של הקבלות.

השאלה האם דרישת השוטרת מהנאשפת להזדהות הייתה פעולה יוצאת של הימשכות הקבלות, או שמא מדובר היה "ברצף אחד" של קבלות אינה מעלה ואני מוריידה, שכן בין כך לבין כך בסמכותה של השוטרת עדי היה לבקש מהנאשפת להזדהות בפניה. הפער בתיאור תחילת האירוע אינו מצביע על חוסר מהימנותם של אדריך או של השוטרת עדי, יכול להצביע דווקא על כך שהם לא תיאמו ביניהם גרסאות טרם כתיבת הדוחות או לפני מתן עדותם. נוסף על כך מדובר אף בתחילתו של האירוע, כאשר המשכו צולם ותווד.

9. במהלך הדיון הושמעו טענות אשר להתנהЛОותם של השוטרים במקום וביקורת על הכוח שהופעל נגד הנאשפת. לאחר שבחןתי את חומר הראיות, מצאתי שאין לקבל טענות אלו, לאור העובדה שהן אין מתישבות עם יתר הראיות שהוגשו.

בדוח שכתב, ציין אדריך שהשוטרת עדי "ניסתה להימנע מעימות". הדוח של אדריך אמרם לא הוגש, אולם ב"כ הנאשפת ציטט מתוכו משפט זה.

חיזוק לגרסתו של אדריך ניתן לראות בעובדה שעדי בחרה שלא להטעמת פיזית עם הנאשפת בלבד, אלא העייקה למקום שוטרים נוספים שיסיעו לה. לאחר הגעת השוטרים, ניתן לראות בסרטון (ת/7), בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים, שימוש דקוטר ארכוטר ניסו השוטרים להוציא את הנאשפת מהרכב, תוך הפעלת כוח מינימלי מצדם לצורכי השלמת ביצוע המעצר.

כפי שציינתי מוקדם יותר, ת/7 הינו המשכו של הסרטון שצולם על ידי הנאשפת ומכאן מתbekשת מלאיה המסקנה שגם בשלב מוקדם ביקשו השוטרים מהנאשפת מספר פעמים לצאת מהרכב, גם לאחר שהנאשפת איימה עליהם שתרים עליהם ידים (ת/3).

תמייה נוספת להלן רוחם של השוטרים ולכוונתם לסיים את האירוע בהידברות, ניתן למצוא בעדותו של ע"ת 3, השוטר צבי קלטמן, אשר הגיע למקום בשלב שלאחר מעצרה של הנאשפת. השוטר קלטמן ראה את הנאשפת יושבת ברכב כשהיא אוחזת בהגה ומסרבת לצאת מהרכב, תוך שהשוטרים מפעילים נגודה כוח במטרה להוציאה ממננו ולעצרה. השוטר קלטמן תיאר כיצד אפשרו השוטרים לעוז"ד רביה לסייע לדבר עם הנאשפת, ללא הוועיל, עד שבשלב מסוים "גם אני אמרתי לה לפני משורת הדין גברת מה נסגר, את עצורה, תשתפי פעולה והיא עדין סירבה להקשיב להוראות השוטרות לצעריו" (עמ' 17 ש' 16-11).

דברים ברוח זו עולים גם מדווח הפעולה (ת/5) שכתבה השוטרת רעות כהן, שהגיעה למקום בשלב מאוחר יותר, ממנו עולה שבעה שהשוטרים ניסו לשכנע את הנאשפת לצאת מהרכב, התעלמה הנאשפת מהשוטרים, התעסקה עם מכשיר הטלפון הנייד שלה, וצעקה עליהם שהיא לא יצאת מהרכב, זהה לא מעוניינה אותה ו מבחינה שהשוטרים יעצרו

אותה. עוד תיארה עדי, שלב אחר שלב, את ניסיונות השוטרים לנתק את ידיה של הנואשת מהאגה ואת התנגדותה של הנואשת. מת/5 עולה שהנאשת מעשה לא הותירה לשוטרים כל ברירה, אלא לנ��וט בצדדים בהם נקטו. מת/5 עולה, אם כן, שתגבות השוטרים בשטח והפעולות שנקטו היו מידתיות, הדרגתיות והולמות את המצב שנוצר, בשים לב למשי הנואשת בכל רגע נתון.

השוטר קלטמן תיאר התנוגות אליו מה מצד הנואשת וצין שבשלב מסוים, לאחר שהשוטרים הצליכו לכבל אותה, היא אף ניסתה לבועט בשוטרת עדי.

10. מהאמור עולה שעדויות השוטרים ואDIR, אותם מצאתי מהימנות, התיישבו האחת עם השניה, השילמו אחת את השניה, ועלו בקנה אחד עם הנזפה בسرطان.

גרסת הנואשת

11. מנגד, מצאתי את גרסת הנואשת בעייתית ולא אמינה. כך למשל מצאתי שהנאשת הצינה חלק מהסיפור כצורה "מצמצמת", באותו חלקים שלא היו נוחים לה, ומנגד, העצימה והפריזה באותו חלקים התומכים בכך ההגנה שלה.

את הדוגמאות לכך היא דברי הנואשת בתשובה לאישום, לפיהם היא "hocتها קשה" במהלך האירוע. ואולם, גרסתה זו אינה נטמכת בسرطان (ת/7), בו נראהים השוטרים מתאימים להוציא מהרכב, תוך משיכתה, ומנסים להפריד את אצבעותיה מהאגה. אין חולק שהשוטרים נאלצו להפעיל כוח במהלך האירוע, אף תיארו זאת בדוחות כתובם. עם זאת, לא ניתן לומר שהנאשת hocתה, לא כל שכן hocתה "צורה קשה", כפי שתיארה.

נסוף על כך, ניתן להתרשם שהנאשת לא התנהגה כמו שקיבלה מכחה חזקה או שבסבלה מכבים, שכן היא לא נראית בת/7 צועקת, בוכה, או אוחצת באיבר מאיברי גופה (רבותות פיה).

לבסוף, גם מתמונות הנואשת שצולמו לאחר האירוע (נ/1), לא עולה שנגרמו לה חבלות.

במהלך חקירתה במשפטה (ת/3) טענה הנואשת שאDIR נתן לה "בוקס בפה" (ש' 7, ש' 13, ש' 46). עוד טענה ש"הבוקס" מתועד בسرطان שנמחק.

מנגד, ציינה החוקרת שהיא מבחינה ב"אדומניות קלה על שפה תחתונה מצד ימין" (ש' 15), תיאור שאינו מתישב עם הטענה לפיה קבלה הנואשת אגראף חזק. נסוף על כך, לא ציינה החוקרת את אותו "בוקס" שעה שתיארה את הנזפה בسرطان השני, בניגוד לטענתה שהאגראף תועד.

ואולם, הראייה החשובה ביותר בנושא ה"בוקס", היא גרסת הנואשת עצמה, שהודתה במהלך עדותה שהמקה שקיבלה בשפה מאDIR, לא בהכרח הייתה מכוונת לפגוע בה: "...הבחן הזה משך אותו ביד, לא אומרת שהוא עשה את זה

בכוונה, אבל תוך כדי קיבלתמי מכח בשפה תוך כדי מישכה" (עמ' 23 ש' 18-17). ובהמשך - "...אדיר משך אותו תוך כדי שהוא נותן לי מכח בשפה. ביד אחת משך וביד השנייה הוא הביא לי מכח בשפה. יד אחת משכה אותו יד אחת נתנה לי מכח אولي הוא לא התכוון אבל זה מה שקרה" (עמ' 27 ש' 19-18).

מהאמור לעלה, שחרף הסתירה בין דברי הנאשمت לבין דבריו של אדר, שהכחיש שככל נגע בנאשمت, ניתן לקבוע שגם אם הנאשمت קיבלה מכח מאדר, בין אם באופן ישיר ובין אם בעקבות פעולה כלשהי שעשה אדר במהלך הPROCEDURE היה קיבלה את המכח בשפהה, הרי שלא ניתן לראות באותה מכחה, ככל שניתנה, כתקיפה של הנאשمت במטרה לפגוע בה, בטח ובטח לא כמכח שהצדקה את התנהגותה כלפי אדר והשוטרים בהמשך, לרבות סירובה להזדהות והסירוב למעצר.

בעיתיות נוספת בגרסת הנאשמת מצאת בכך שהציגה לחוקרת במהלך חקירתה סימני חבלה שאינם טריים, בטענה שהם נגרמו לה כתוצאה מהירען (ש' 16-15, ש' 79-77).

12. מנגד, ניסתה הנאשمت לצמצם חלקים אחרים בהתנהגותה, ו"לדלג" על אותם חלקים שלא היה לה נוח לדבר עליהם, באופן שיצר חלל לא מוסבר ברצף הסיפור (עמ' 24-23): לאחר שתיארה כיצד בשעה שזרה לרכב ואמרה לאדר שהוא מקווה שלא נתנו לה דוח, אמרה - "פתאום קיבلتி קלילות מאדר, אפסית שהיא לך יומ מחורבן, חלאה", זאת מבלי לספק הסבר הגיוני על מה יצא קצפו של אדר, שהביאו לקל בזורה כה קשה אדם בשטח הטרמינל. למעשה ציין שטענת הנאשמת לפיה אדר הטיח בה קלילות, סתם כך לפתע פתאום, אינה הגונית ואני מתישבת עם השכל הישר.

בהמשך תיארה הנאשמת שהשוטרת עדי הגיעה אליה ודרשה ממנו להזדהות, זאת מבלי שתיארה מה בהתנהגותה גרם לעדי לדרש זאת ממנו, בהנחה ש מבחינה של השוטרת, ברגע שניתן דוח החניה, הסתיים האירען, ואין עוד צורך בזיהוי.

הנאשمت המשיכה ותיארה שرون הגיע למקום והציג לשוטרים להזדהות, אז "תוֹךְ כַּמָּה דְּקָוֹת קִפְצָו עַלְיָה כַּמָּה שׁוֹטְרִים", שובי מבלי לפרט מה קרה באותו דקוט ו מדוע היה צורך בהגעתם של שוטרים נוספים לאירוע שהוא אמור להיות פשוט לטיפול.

13. נוסף על אלו, התרשמתי שעדותה של הנאשמת התאפיינה ב מגמותות, בחוסר עקבות, בניסיון להעצים חלקים מסוימים של האירען, תוך תיאור מצב דברים שככל הנראה לא היה ולא נברא, בניסיון לספק הסבר להתנגדותה להיענות להוראות השוטרים.

אחד הדוגמאות לכך היא חוסר ההחלתיות של הנאשמת מי קלל אותה, לטענה, עם תחילת האירען. במשפטה (ת/3) טענה שדריך ו"הבchorה השנייה לא זוכרת מי" קללו אותה (ש' 5 - 6); בהמשך (ש' 30) מתארת את אדר בלבד כמו שקלל אותה; ולאחר מכן חוזרת הנאשמת לטיור המקורי לפיו אדר ועוד קללו אותה (ש' 33); בהמשך, הפכו הקלילות מצד עדי לטענה שעדי לא פחות מאשר איממה עליה (ש' 68). בחקירה הראשית, שובי טענה הנאשمت שרק אדר הוא זה שקלל אותה (עמ' 23 ש' 13 ובהמשך בש' 24) מבלי שהזכיר את הקלילות שלטענתה ספה מעדי. בחקירה הנגדית הודתה הנאשמת בפה מלא שעדי כלל לא קללה אותה (עמ' 25 ש' 4), והוא אף חזרה על כך בהמשך עדותה (ש' 15). למוחר לציין שגרסת הנאשمت עומדת בסתרה חזיתית לתיאור שמסירה בת/3 ומצביע על כך שדבריה

במשפטה בעניין זה אף לא היו אמת.

עד ההגנה רונן רביה

14. רונן הינו עו"ד במקצועו. לאחר ששמעתי את עדותו התרשםתי של עז רצונו להיטיב עם הנואשת, הקפיד רונן לשמור במהלך עדותו על אובייקטיביותו. התרשםתי החיויבות מהעדר במהלך עדותו מתישבת אף עם ניסיונו להרגיע את המצב ולישב את ההדורים במהלך האירוע עצמו, כפי שניתן לראות בסרטון (ת/7).

אין חולק על כך שرونן הגיע למקום בשלב מאוחר, לאחר שהשוטרים הנוספים שהוזעקו כבר נכוו בזירה, ומכאן שאין בעדותו כדי לסייע בקביעת כל מצא הקשור לחילופי הדברים בין הנואשת, אDIR ועדי בתחילת האירוע (עמ' 30 ש' 8).

במהלך עדותו היה חשוב לרונן להציג שהאירוע יכול היה להימנע אם השוטרים היו מוכנים לקבל מידיו את פרטיה של הנואשת לצורך זיהויها.

עם זאת, צפיה הסרטון ממחישה בצורה ברורה שכاصر רונן הבין שהשוטרים נחוצים להזות את הנואשת, ובהמשך לעזרה אותה, הוא פנה אל הנואשת והפציר בה שתשתמש להראות השוטרים, תוך שהסביר לה שמדובר בשוטרים במדים.

עוד ניתן לראות הסרטון שהשוטרים מאור כהן ועדי, שקלטו את כוונתו הינה של רונן לסייע, וסבירו שבאמצעותם יוכל להציג את הנואשת ולגרום לה להזדהות או להתלוות לשוטרים, אכן אפשרו לו לדבר עמה (ת/6). עם זאת, כפי שעולה מהסרטון, בסופה של יום, גם ניסיונו של רונן לא צלח והנאשת עמדה בסירובה להיעתר לדרישת השוטרים לצאת מהרכב.

רונן תיאר את אDIR כאדם ש"עשה את כל הבלאגן" ואף דיבר אל רונן בצורה לא יפה. לאור התרשםתי החיויבות מגרסתו של רונן, הרי שאין מקום לפkap בדרכיו אלו. מנגד, במצב הדברים שנוצר במהלך המתקרם של האירוע בו הגיע רונן לזרה, ניתן להבין אף את הלך רוחו של אDIR שסביר שرونן "נכns קרוב יותר מדי לזה" ובעצם מפריע לשוטרים (עמ' 11 ש' 4-1).

15. הן בדברים שמסר במשפטה והן במהלך עדות לפני, הקפיד רונן לחלק "ציונים" לשוטרים שהיו מעורבים באירוע, וכן לאDIR. כך למשל, כינה את השוטרת עדי כ"נחמדה" (נ/2 ש' 8), את השוטרים כ"מאוד אדים", להבדיל מאDIR, (נ/2 ש' 16); ואת עדי ו"השוטרת השנייה" (רעות כהן) כ"עדינות" (נ/2 ש' 26). במהלך עדותו תיאר רונן את "השוטר המבוגר" (צבי קלטמן) כ"נחמד מאוד, מאוד עדי". מענטש" (עמ' 29 ש' 22).

לモתר לציין שתיאורים אלו אינם בעלי בקנה אחד עם תיאוריה הקשים של הנואשת כלפי השוטרים שהיכו אותה קשות.

16. אחת מטענות ההגנה הייתה שניתן היה להنمיר את גובה הלהבות באירוע, להסתפק בזכואה של הנואשת על עמוד 7

ידי רון, ובכך להימנע מהמשמעות המעצרת.

עדי הסבירה שבכל מקרה לא הייתה מסתפקת בזיהוי על ידי רון שכן מדובר באדם בעל תעודה זאת שונה שונא משל הנאשمت, ומכך עדין ישנו צורך לזהות בתחנה את מי שמסרב להזדהות.

השוטר קלטמן, שהינו שוטר ותיק המשרת במשטרת מז'ה כ - 22 שנים (עמ' 16), הסביר שככל שאדם פונה אליו ואומר לו שהוא יכול לזהות את האדם הבלתי מזוהה, הוא לא רואה עם זה בעיה, והסביר ש"יש את החוק, מצד שני יש את השכל היישר שככל אדם לפי הותק והנסיבות שלו" (עמ' 18 ש' 19-20). עם זאת הסביר קלטמן במצבה שאינה משתמשת לשתי פנים, שבכל מקרה חובה חובתו של אדם ששוטר מבקש ממנו להזדהות לעשות כן, וככל שאותו אדם לא נעה לדרישת זו, "האופציה השנייה זה מעצר" (עמ' 18 ש' 19).

הנה כי כן, השוטר הוותיק יכול והיה מסתפק בזיהוי בעל פה על ידי אדם שמכיר את החשוב, בעוד שעדי, שהינה שוטרת צעירה יותר, ביקשה להימנע לנחים ולזהות את הנאשمت על פי הכללים.

ואולם, חשוב לציין שעדי היא זו שהייתה המפקדת בשטח בזמן האירוע, ולאחר שבחניתי את השתלשלות הדברים, לא מצאתי כל פסול בהתנהלותה. עדי נכחה באירוע מתחילה ועד סוףו, ראתה את הנאשمت ושמעה את הקבלות שיצאו מפהיה. כפי שניתן לראות בסרטון, למורות התנהגות הנאשמת במהלך האירוע, אפשרה עדי לרון לדבר עם הנאשמת בניסיון להרגיע אותה ולשכנעה לצאת מהרכב בדרך שלא תחייב הפעלת כוח מצד השוטרים. משלא עלה הדבר והנאשمت עמדה במריה, לא ניתן לטעון שהחלטתה של עדי להמשיך ולנסות להוציא את הנאשמת מהרכב לצורך זיהוייה בתחנה, תוך שימוש בכוח סביר, הינה החלטה בלתי סבירה בנסיבות העניין.

דומה שambil כל השוטרים, היטיבה לתאר את המצב שנוצר השוטרת רעות כהן, שאישרה שישנם אמנים מצבים בהם ניתן להסתפק בזיהוי אדם בלתי מזוהה באמצעות אדם אחר, וניתן אף "ללכת אחרה", ככלומר "לבטל" את ההחלטה לעכב או לסייע מישחו לצורך זיהוי, אולם "**אפשר הכל כל עוד יש שיתוף פעולה, שיתוף פעולה מצד החשודה ומצד הבן הזוג שלה. כי גם לו היה לא קשيبة. הוא גם יוכל ממנה תצאי החוצה תהיי אתם תעזרו להם**" (עמ' 20 ש' 8-7).

סיכום והכרעה

17. הנאשمت הודתה שסירבה להזדהות בפני השוטרים ושסירבה למעצר, אולם הסבירה שהדבר היה בתגובה ליחס לו "זכתה", לטענתה, מצד השוטרת עדי ומצד אDIR.

כפי שקבעתי לעיל, לא התרשתי שהשוטרת ואDIR פועלו באופן לא חוקי או לא תקין, בוודאי לא באופן שהצדיק, מבחינה חוקית, את התנהגות הנאשמת שקללה את אDIR ועדי, סירבה להזדהות ובהמשך אף התנגדה לעיכובה ולמעצרה. מכל מקום, על סמך העדויות שהוצעו לפני, לא ניתן לקבוע כממצא עובדתי שADING קלל את הנאשمت בשלב הראשון.

גם לאחר שהגיעו שוטרים נוספים למקום, שוטרים שלא היו מעורבים בתחילת האירוע ומcause שלנאשמת לא הייתה כל טענה כלפיהם, עמדה הנאשمت בסירובה להזדהות והתנגדה לעיכוב ולמעצר. הנאשمت תירצה זאת בתגובה להתנהגות

השוטרים כלפיה ובכך שתקפו אותה, אולם, כפי שציינתי אין לטענה זאת כל שחר. ההיפך הוא הנכון, מקרים דוחות הפעולה, מדברי השוטרים בעדותם לפני ומצפיה בסרטון, הרושם הנוצר הוא שהשוטרים עשו כל שלאל ידם על מנת לגרום לנאשמה להזדהות, ובהמשך לשחרר את אחיזתה מהאגה ו赜את מהרכב, כל זאת ללא הפעלת כוח. למשל עלה הדבר בידם, נאלצו השוטרים להפעיל כוח סביר על מנת להוציא את הנאשמת מהרכב ולקחתה לתחנת המשטרה לצורך זיהויו ומעצירה.

סבירותו של הכוח המופעל כלפי אדם נלמדת, על פי רוב, מעצם התנודות. במקרה לפניינו, לו היו ארבעת השוטרים ואידיר משתמשים בכוח רב יותר מזה שהופעל באירוע כלפי הנאשמה, דומה שהיה מצליחים להשתלט עליה ולהוציא אותה מהרכב בثان פרק זמן קצר ביותר. דזוקה העובדה שהARIOU נמשך מספר דקות, מלמדת על המתינות שהפגינו השוטרים ועל רצונם להשתמש בכוח מידתי, בהתאם לנسبות.

לאור כל הממצאים עליהם עמדתי לעיל, ניתן לומר שהנאשמה היא זו שבמעשיה גרמה להתרדרות המצב, עד כדי מערכה.

18. אחת מטענות ההגנה הייתה שלנאשמה לא היה כל אינטראס לקלל את השוטרת עדי ואת אדיר, בשם לב לעובדה שלא היא הנפגעת כתוצאה ממתן הדוח והעובדה שהרכב שיר לרונן. אניini מקבל טענה זו. האנשمت הינה ידידתו של רונן, ומכך ניתן להבין שחרה לה שרון קיבל דוח. נוסף על כך, דומה שבמקרה זה סופו של המעשה (התנגדות למעצר וסירוב האנשמת להישמע להוראות השוטרים), יכול להיעיד על תחילתו (קללות וגידופים כלפי אדיר ועדו).

19. טענה נוספת של הנאשמה הייתה שהיא עוכבה בתחנת המשטרה זמן ממושך יותר, ללא כל הצדקה. לטענותה זו אף נמצא חיזוק בעדותו של רון. גם אם כך היו פנוי הדברים, וגם אם ניתן היה לצמצם את פרק הזמן בו שהתה הנאשمة בתחנת המשטרה (ואינני מביע בעניין זה כל עמדה שכן נסיבות הימשכות הליך החקירה לא תבררו עד תום במהלך הדיון), הרי שאון בעובדה זו כדי לשנות מהמסקנה אליה הגיעו בנוגע להתנהלותה בתחילתו של האירוע.

20. אמרותיה של הנאשמה כלפי השוטרת עדי וככלפי אדר "אפסים, זבלים" הם דברים מעלייבים ופוגעים, בפרט כאשר הדברים נאמרו בשעה שהשניהם מילאו את תפקידם, לטובות כלל ציבור המשתמשים בדרך.

משך דקות ארוכות הפעילה הנאשמה כוח רב במטרה להכשיל את הליך המעצר. משלא מצאתי פגם בהתנהלות השטרים באירוע, הרי שהיא נשפטה עבירה של שימוש בכוח או איזומים על מנת למנוע מעצר.

מוסך על כך, התנהוגותה של הנאשמה במהלך האירוע כלו, סירובה להזדהות, כניסה לרכב, אחזיתה בהגה וסירובה לצאת מהרכב, גם לאחר שנודע לה שהיא עצורה, כמו גם הצורך להזעיק כוחות שיטור נוספים למקום - מבטאים כל אחד כשלעצמו, וזאת בהתאם לעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

אשר על כן מצאתי להרשיע את הנואמת בעבירות המינויים ליה.

ניתנה היום, כ"ה تموز תשע"ז, 19 ביולי 2017, במעמד הצדדים